

Владика Јустин: Покајање - највећа врлина

У пету недељу Часног поста литургијска заједница при храму Успења Пресвете Богородице у Ражани имала је велику част и радост да дочека свог Архипастира.

Евхаристијским сабрањем началствовао је Његово Преосвештенство Епископ жички г. Јустин уз саслужење архијерејског намесника пожешко-ариљског и црногорског протојереја-ставрофора Ненада Величковића, протојереја-ставрофора Милутина Стевановића, протојереја Радосава Гајића, јереја Благоја Гавриловића, старешине Храма Успења Пресвете Богородице у Ражани, протођакона Александра Грујовића и ђакона Станимира Мирковића.

На велику радост верног народа и свештенства Епископ је током Литургије у ђаконски чин рукоположио вероучитеља Томислава Гајића, дипломираног теолога из Сече Реке. Тиме је света Црква обогаћена још једним служителем светог олтара. Лепоти богослужења су својим појањем допринели појци Иван Трајковић и Горан Лекић.

-Налазимо се у Часном, Великом, Васкршњем посту, у времену када смо по благовољењу Божијем дужни да постимо и да се молимо – не да би угађали неком вишем створењу од нас, него да би смо се приближили једином Човекољупцу – Богу. Он је примио људску природу, осим греха, и постао човек, али не изгубивши своју божанску природу. У време овога поста ми као хришћани, следбеници и сведоци Христови, дужни смо да исправљамо живот свој, да одсецамо своје страсти, грехе, слабости и да уместо њих задобијамо Христове врлине, љубав, трпљење, милосрђе, човекољубље и све оно што нам

је Господ наш дао, беседио је Владика и наставио:

-Многи се питају од оних маловерних каква је разлика између Вас који постите и трудите се и нас који уживамо у овоме свету? Ево, данас смо чули у Светом Писму како је једна жена грешница дошла и сузама својим опрала ноге Господа Исуса Христа, а косом својом обрисала и многи су негодовали сматрајући да Господ Бог не зна каква је жена пришла Њему, а Господ Милосрдни рече да је она имала велику љубав и због те велике љубави и велике вере њој су опроштени многи греси. Таква жена се данас прославља у Цркви у лицу Свете Марије Египћанке. Такође је била велика грешница у Александрији, и када је многи народ долазио и притицао у храм да се поклони Часном и Животворном Крсту Господњем зажелела је и она као таква да приђе да се поклони Часноме Крсту. На вратима није могла да уђе у храм, јер ју је нека сила задржавала. Када је размислила да треба да дође да се поклони Крсту на коме је Господ Исус Христос пролио своју пречасну крв помислила је и помолила се и рекла: Господе дозволи ми само да дођем и да целивам Твој Часни Крст а када то будем учинила Твојом милошћу нека буде са мном оно што је Твоја воља. И заиста приђе и целива Часни Крст, и одлучи се да оде у Зајорданску пустињу и да се подвизава.

-Читајте њено житије и упознаћете се са житијем најчудеснијим у историји рода људскога. Шта је та жена чинила за педесет година у пустињи! Понела је само три расквашена сочива и тиме се хранила, све остало време анђео Господњи ју је хранио. Када је себе очистила од страсти и свих грехова својих тада је ушао Господ, Силни и Моћни, у њену душу у срце у ум у вољу и она је почела да чини чуда - ишла је по води као по сувом. Није се никада причестила јер није видела лица људскога. али по Божјем промислу ни један подвиг ни један труд наш не остаје ненаплаћен од Бога. По промислу Божјем долази старац Зосима и причешћује Свету Марију Египћанку. Замислите, педесет година није видела лица људскога и она каже: Старче Зосима, благодарим Богу што си донео Пречасне Тајне да ме причестиш! То је највеће чудо и највећи доказ да Господ Бог од грешника чини светитеља, то је у историји рода људскога тако познато. Зар није Господ Бог првога разбојника који се покајао примио у рај? Тај разбојник је укоревао друге разбојнике који

су хулили: Немојте да хулите на Њега, Он никаква зла није учинио а страда, а ми смо због својих дела праведно овде. Онда погледа у Господа и рече му: Господе сети ме се у Царству Своме. Господ му одговори: Још данас бићеш са мном у рају. Ето, разбојник је први ушао у рај, први разбојник, али само покајањем. И данас наша Света Црква учи да је покајање највећа врлина, јер покајање подразумева себепознање. Покајање подразумева труд да изменимо свој грешни начин живота, да у сравању са оним што је Господ за нас учио и са оним што су светитељи Божји чинили, да и ми себе нађемо, да се не преуносимо ако смо завршили неку школу или ако имамо мало више новца од другог, те сматрамо да смо ми већи од било кога другог. Ми смо сви у рукама Божјим, а највећа награда и највећи поклон за нас који следујемо Христу јесте радост и мир у Духу Светоме. Нека Господ Бог Син мира и утехе и свакога добра, нас његове следбенике и исповеднике научи, води и руководи до Царства небескога. Амин, поручио је владика Јустин.

У наставку литургијског заједничарења велики број деце и верника узео је учешћа у светој тајни Причешћа. Уследила је трпеза љубави за коју се постарао старшина храма јереј Благоје Гавриловић. Епископу и свима присутнима захвалио се новорукоположени ђакон Томислав Гајић.

Храм Успења Пресвете Богородице у Ражани, са својом портом, један је од најлепших храмова у косјерском крају. Велику утеху верницима овога краја пружају и више честица светитељских моштију које овај храм поседује, као и

копија чудотворне иконе Пресвете Богородице.

spc.rs